

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Urto/5/2017
Identifikačné číslo spisu:	7016201274
Dátum vydania rozhodnutia:	23.08.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:7016201274.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika, sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí konanom 23. augusta 2017 v Bratislave, v konaní o uznanie a výkone cudzieho rozhodnutia na území Slovenskej republiky, v trestnej veci odsúdeného B. G., o odvolaní Krajskej prokuratúry Košice proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6Ntc/41/2016 zo dňa 25. apríla 2017, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. v spojení s čl. 6 bod 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd z 3. septembra 1953 zrušuje rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Ntc/41/2016 zo dňa 25. apríla 2017 a vec mu vracia na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach rozsudkom sp. zn. 6Ntc/41/2016 zo dňa 25. apríla 2017, podľa § 15 ods. 1, § 16 ods. 1 písm. b), písm. i) zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov, odmietol uznanie a výkon rozhodnutia - rozsudku Okresného súdu Plzeň - mesto, Česká republika zo dňa 15. apríla 2016, sp. zn. 8T/125/2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Plzni, Česká republika zo dňa 15. júna 2016, sp. zn. 50To/159/2016 v rozsahu, v ktorom sa týka trestu odňatia slobody uloženého odsúdenému B. G., trvale bytom F., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody vo Väznici Plzeň, Česká republika, ktorým bol uznaný vinným pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 146 ods. 1 Tr. zák. Českej republiky v štádiu pokusu podľa § 21 ods. 1 Tr. zák. Českej republiky, v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 258 ods. 1 Tr. zák. Českej republiky, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výške 640 dní (21 mesiacov).

Voči predmetnému rozsudku podal krajský prokurátor v zákonnej lehote odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že Krajský súd v Košiciach odmietol uznať rozhodnutie v podstate z dôvodu, že ku dňu rozhodovania zvyšok nevykonaného trestu nepresahoval dĺžku 6 mesiacov. Táto situácia nastala v dôsledku vyžiadania doplňujúcich informácií z Českej republiky Krajským súdom v Košiciach pre zistené disproporcie v dátumoch v Osvedčení a samotných rozhodnutiach. Doplnené listiny však boli doručené krajskému

súdu dňa 10. marca 2017, pričom k tomuto dňu zvyšok nevykonaného trestu nepresahoval (pozn. súdu - správne malo byť presahoval) dĺžku 6 mesiacov. Navyše vo výroku uvedeného rozhodnutia absentuje opis skutku, pričom tento nie je podľa právneho poriadku Slovenskej republiky trestným činom. Prokurátor taktiež namietal, že Krajský súd v Košiciach rozhodoval podľa článku 4 Rámcového rozhodnutia rady 2008/909/SV zo dňa 27. novembra 2008 a nie podľa zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podaného odvolania preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že postupom súdu sa odsúdenému odňala možnosť konať pred súdom, na ktorú musí súd prihliadať z úradnej povinnosti.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 549/2011 Z. z. rozhodnutie možno v Slovenskej republike uznať a vykonať ak skutok, pre ktorý bolo rozhodnutie vydané, je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, a ak odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky a má obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky alebo má na jej území preukázateľné rodinné, sociálne alebo pracovné väzby, ktoré môžu prispieť k uľahčeniu jeho nápravy počas výkonu trestnej sankcie spojenej s odňatím slobody na území Slovenskej republiky.

Podľa § 12 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. na konanie o uznaní a výkone rozhodnutia je príslušný krajský súd, v ktorého obvode má odsúdený obvyklý pobyt alebo vykonáva trest odňatia slobody; inak je príslušný Krajský súd v Bratislave. O začatí konania o uznaní a výkone rozhodnutia upovedomí príslušný súd ministerstvo.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. súd rozhodne o tom, či sa rozhodnutie uzná a vykoná na neverejnom zasadnutí po písomnom vyjadrení prokurátora. Súd rozhoduje rozsudkom.

Podľa § 15 ods. 5 zákona č. 549/2011 Z. z. proti rozhodnutiu podľa odseku 1 je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený alebo prokurátor. Odvolaním nemožno napadnúť dôvody, pre ktoré bolo rozhodnutie vydané v inom členskom štáte. Odvolanie má odkladný účinok.

Podľa § 16 ods. 1, písm. i) zákona č. 549/2011 Z. z. súd rozhodne o odmietnutí uznania a výkonu rozhodnutia, ak dĺžka výkonu trestnej sankcie, ktorá má byť vykonaná, je kratšia ako šesť mesiacov.

Podľa § 29 zákona č. 549/2011 Z. z. ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie podľa tohto zákona sa použije Trestný poriadok.

Podľa § 2 ods. 17 Tr. por. trestné veci prejednáva súd verejne. Z hlavného pojednávania alebo verejného zasadnutia môže byť verejnosť vylúčená len v prípadoch ustanovených týmto zákonom. Rozsudok musí byť vždy vyhlásený verejne.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. proti rozsudku o uznaní cudzieho rozhodnutia je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený, prokurátor alebo minister spravodlivosti. Odvolací súd na neverejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Ak odvolanie nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je potrebné, sám rozhodne rozsudkom, či sa cudzie rozhodnutie uznáva alebo neuznáva.

Z obsahu spisu vyplýva, že Krajský súd v Košiciach rozhodol rozsudkom na neverejnom zasadnutí dňa 20. apríla 2017. Zásada verejnosti je upravená v § 2 ods. 17 Trestného poriadku, v ktorom je uvedený,

že rozsudok musí byť vždy vyhlásený verejne. Taktiež je upravená aj v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, pričom právo na verejné prerokovanie vecí v konaní pred súdom je ustanovené v čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, pričom podľa týchto ustanovení možno verejnosť vylúčiť z konania pred súdom len v prípadoch ustanovených zákonom. Podľa čl. 142 ods. 3 ústavy rozsudky sa vyhlasujú v mene Slovenskej republiky a vždy verejne. Zásada verejnosti je významnou zárukou zákonnosti trestného konania a zahŕňa právo na verejné prerokovanie vecí; verejnosť má prístup na súdne konanie, čo možno chápať jednak ako kontrolnú funkciu verejnosti nad výkonom súdnictva, jednak ako výchovnú funkciu trestného konania vo vzťahu k verejnosti a právo na verejné vyhlásenie rozsudku. Zatiaľ čo právo na verejné prerokovanie vecí môže podliehať obmedzeniam ustanoveným v zákone, právo na verejné vyhlásenie rozsudku platí bez výnimky, čo ustanovuje aj Trestný poriadok v § 249 ods. 6.

Súd rozhoduje rozsudkom na základe postupu, ktorý sa skladá z 3 základných krokov: prvým je postup podľa § 169 Tr. por., druhým je postup podľa § 170 Tr. por. a posledným postup podľa § 171 Tr. por. Pokiaľ pri prijímaní rozsudku chýba čo i len jeden tento krok, je rozsudok nezákonný, nenastávajú u neho zákonom predpokladané účinky a tak ide o podstatnú chybu konania, ktorú nemôže napraviť odvolací súd svojím rozhodnutím.

Najvyšší súd zistil, že Krajský súd v Košiciach nepostupoval správne, keď rozsudok, ktorým odmietol uznať výkon rozsudku Okresného súdu Plzeň - mesto, Česká republika zo dňa 15. apríla 2016, sp. zn. 8T/125/2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Plzni, Česká republika zo dňa 15. júna 2016, sp. zn. 50To/159/2016, nebol vyhlásený verejne. Neexistuje výnimka, ktorá by umožňovala vyhlásiť rozsudok neverejne. Požiadavka verejného vyhlásenia rozsudku je vyjadrením jednak ústavného princípu verejnosti súdnictva ako aj naplnením požiadavky Trestného poriadku ustanovenej v § 2 ods. 17 a v čl. 6 bode 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Pokiaľ bolo zistené, že rozsudok nebol vyhlásený verejne, ide o tak závažnú vadu konania, pre ktorú je potrebné v konaní o opravnom prostriedku takýto rozsudok zrušiť. Oprava vyhlásenia v odvolacom konaní neprichádza do úvahy. Rozsudok musí byť vyhlásený vždy verejne a to aj v tom prípade, ak bola verejnosť z prejednávanej veci vylúčená. Keďže Krajský súd v Košiciach rozsudok verejne nevyhlásil, Najvyšší súd Slovenskej republiky ho zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie v zmysle § 518 ods. 4 v spojení s čl. 6 bod. 1 Dohovoru. Je pravdou, že v § 518 ods. 4 Tr. por. zákonodarcu neuviedol možnosť zrušenia rozsudku a zároveň vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, avšak nakoľko sa jedná o takú vadu, ktorú odvolací súd nemôže sám napraviť, pretože odsúdenému bolo odňaté právo konať pred súdom, bolo nutné postupovať tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu sa odvolací súd bez ďalšieho nezaoberal námietkami prokurátora po vecnej stránke.

Navyše Najvyšší súd Slovenskej republiky nad rámec uvádza, že pri preskúmaní spisového materiálu zistil nesúlad medzi prijatým výrokom na neverejnom zasadnutí, kedy Krajský súd v Košiciach rozhodol podľa § 15 ods. 1, § 16 ods. 1, písm. i) zák. č. 549/2011 Z. z. a výrokom uvedeným v rozsudku, kde je nesprávne uvedené nad rámec prijatého rozhodnutia aj § 16 ods. 1 písm. b) zák. č. 549/2011 Z. z.

Z vyššie uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.